előkészítése elindulhatott. A területnek létezik még miniszteri rendelettel ki nem hirdetett természetvédelmi kezelési terve.

A kezelési tervet megalapozó dokumentáció szerint a tervezési terület 108 m átlagos tszf. magasságban helyezkedik el. Legmagasabb része a természetvédelmi terület DK-i részén található homokdombtetőn van, ez 113,9 m, legalacsonyabb része ÉNY-on 103,7 m. A sík felszínen a domborzat mozgalmasságát az É-D-i irányban kiemelkedő homokbuckák sorozata növeli, relatív magasságuk 5 méter, a talajvíz mindenhol 2 m-nél magasabban van, a talajvíz mozgása ÉK-i irányú.

A területet az 1800-as évek közepéig még összefüggő vízfelület borította. 1864-ben a Sió-zsilip megnyitása után a területen a vízszint 1 métert csökkent. Ezt követően a jelenlegi védett területen - mintegy 100 évvel ezelőtt - nagyarányú lecsapolási munkálatokat végeztek, amelynek következtében csupán gyenge minőségű termőterületeket nyertek. Majd az 1950 években a további vízrendezések eredményeképpen a mesterséges csatornahálózatot 216 km hosszúságúra bővítették, amelyet még ma is fenntartanak, és szivattyúkkal biztosítják a megfelelően alacsony vízszintet a berekben. A Nagyberek kiszárított, nagyon rossz talajadottságú területén az 1949-ben megalakult Nagybereki Állami Gazdaság tevékenykedett. Végül a már erősen degradálódott terület gazdaságilag hasznosíthatatlan, de természeti értékekben még gazdag részén 1977-ben megalakult a Nagybereki Fehérvíz Természetvédelmi Terület. A tervezési terület körzetében leszivattyúzott jelentős éves vízmennyiség kedvezőtlen hatással van a terület talajvízszintjére is.

A területen megtalálható vegetációtípust erősen meghatározza az időszakos vízborítottság, illetve a talaj víz általi befolyásoltsága. A területre jellemző a rekettyés fűzláp, kékperjés láprét, illetve magassásos, zsombékos és nádas élőhelyek jelenléte, valamint az elszórtan jelenlévő, veszélyeztett társulások, mint a téli sásos, télisásos-csátés láprét, pannóniai kékperjés rét társulások.

A tervezési terület madárfaunája a legjobban feltárt a gerinces állatok között. Az eseti megfigyeléseken túl a múlt század 60-as éveitől fogva szinte folyamatos volt a madarak megfigyelése a területen. Ennek eredményeképpen ma tudjuk, hogy a területen az elmúlt 50 évben a védett fészkelő fajok száma: 83, a rendszeresen megfigyelt vonuló fajoké: 41. A fokozottan védett fajok közül 16 faj esetében mutatták ki a fészkelést, további 10 fokozottan védett faj költését még nem sikerült igazolni, annak ellenére, hogy rendszeresen látogatják a területet. Különösen a nádasokban élő fajok populációja figyelemre méltó, bár a korábbi időszakban a populációk nagysága és a megfigyelt fajok száma is erőteljesen függött a vízborítástól. A Nekota lápterületén végzett vízszint stabilizálás új fészek telepek kialakulását tette lehetővé, valamint jelentősen megnövelte az itt fészkelő nem telepes madár állományt is. A legfontosabb fészkelő fajok: kanalas gém (Platalea leucorodia), bakcsó (Nycticorax nycticorax), bölömbika (Botaurus stellaris), cigányréce (Aythya nyroca), hamvas rétihéja (Circus pygargus), kis kárókatona (Phalacrocorax pygmeus), kis kócsag (Egretta garzetta), nagy kócsag (Egretta alba), nyári lúd (Ansar anser), törpegém (Ixobrychus minutus), vörös gém (Ardea purpurea).

A területen élnek a védett és a fokozottan védett növény- és állatfajokról, a fokozottan védett barlangok köréről, valamint az Európai Közösségben természetvédelmi szempontból jelentős növény- és állatfajok közzétételéről szóló 13/2001. (V. 9.) KöM rendelet szerint fokozottan védett északi pocok (*Microtus oeconomus ssp. méhelyi*) és a vidra (*Lutra lutra*) állományai.

A Fehérvíz (HUDD20031 kódszámmal) jóváhagyott kiemelt jelentőségű természetmegőrzési terület élőhelyei és fajai:

6430 Síkságok és a hegyvidéktől agashegységig tartó szintek hidrofil magaskórós szegélytársulásai

6440 Folyóvölgyek Cnidion dubiihoz tartozó mocsárrétjei

6510 Sík- és dombvidéki kaszálórétek (Alopecurus pratensis, Sanguisorba officinalis)

7230 Mészkedvelő üde láp- és sásrétek

91E0 Enyves éger (Alnus glutinosa) és magas kőris (Fraxinus excelsior) alkotta ligeterdők (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)

91F0 Keményfás ligeterdők nagy folyók mentén Quercus robur, Ulmus laevis és Ulmus minor, Fraxinus excelsior vagy Fraxinus angustifolia fajokkal (Ulmenion minoris)

Lucanus cervus (szarvasbogár)

Északi (Patkányfejű) pocok *(Microtus oeconomus mehelyi *)*

Mocsári teknős *(Emys orbicularis)*

Balatoni berkek (HUDD10012 kóddal) különleges madárvédelmi terület kijelölését 44 jelölő madárfaj alapozza meg.

A fentiekben részletezettekből tehát megállapítható, hogy a Nagybereki Fehérvíz (Nekota) terület védett természeti terület, Natura 2000 terület, valamint a Ramsari Egyezmény hatálya alá tartozó Nemzetközi jelentőségű vadvizek Jegyzékén is szerepel.

Tájtörténeti szempontból megállapítható, hogy a tájrészletre alapvetően a vízborítottság volt a jellemző, amely a 19. század második felében kezdődő vízszint csökkentő (lecsapoló) emberi beavatkozás hatására kezdett megváltozni. A terület természetvédelmi jelentőségét és megőrzésének szükségességét 1977-ben a Nagybereki Fehérvíz Természetvédelmi Terület védetté nyilvánításakor felismerték, melynek célja a természeti értékek, veszélyeztetett élőhelyek, társulások (lápok) megőrzése és a fészkelő, telelő, vonuló madárfajok védelme volt.

A területre jellemző a rekettyés fűzláp, kékperjés láprét, illetve magassásos, zsombékos és nádas élőhelyek jelenléte. A társulások alapvető ökológiai feltétele az időszakos vízborítottság, illetve a talaj víz általi befolyásoltsága, tehát a társulásoknak magas az ökológiai vízigényük, fennmaradásukhoz szükségük van bizonyos (talaj)vízszint meglétére.

A fészkelő madárfajok háborítatlanságának biztosítása érdekében szükséges egy olyan vízszint, amely védelmet nyújt a vaddisznó és más ragadozók ellen. Az alacsony vízszint

következtében a vaddisznók és már szőrmés ragadozók számára megközelíthetővé és elérhetővé válnak a fészkek. A sikeres fészkelés és szaporodás feltétele a költési időszakban tartó magas vízszint. Amennyiben nem adottak a feltételek, amelynek jelen esetben kritikus feltétele a megfelelő vízszint, a fészkelés nem következik be. A tartósan csökkentett vízszint hatására a természeti értékek elpusztulnak, elvándorolnak a területről.

A Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság adatszolgáltatásában 2009, 2010, 2011-es évre vonatkozóan közölt fészkelési adatokat. A magas vízszint kedvező hatását mutatják a Nemzeti Park Igazgatóság által szolgáltatott adatok, amelyek szerint a 2010. évi rendkívül csapadékos év hatása a fészkelő madárpárok számát jelentősen megnövelte, illetve ritka faj megjelenését is lehetővé tette. Ugyanakkor fontos megjegyezni, hogy a terület a 2010-es évet megelőzően is fészkelőhely tekintetében kiemelkedő értéket jelentett.

A Natura Kr. 4. § (1) bekezdésében foglaltak értelmében a Natura 2000 területek lehatárolásának és fenntartásának célja az azokon található, az 1–3. számú mellékletben meghatározott fajok és a 4. számú mellékletben meghatározott élőhelytípusok kedvező természetvédelmi helyzetének megőrzése, fenntartása, helyreállítása, valamint a Natura 2000 területek lehatárolásának alapjául szolgáló természeti állapot, illetve a fenntartó gazdálkodás feltételeinek biztosítása.

A Tvt. 31. §-ában foglaltak alapján tilos a védett természeti terület állapotát (állagát) és jellegét a természetvédelmi célokkal ellentétesen megváltoztatni.

A Tvt. 43. § (1) bekezdésében foglaltak alapján tilos a védett állatfajok egyedének zavarása, károsítása, kínzása, elpusztítása, szaporodásának és más élettevékenységének veszélyeztetése, lakó-, élő-, táplálkozó-, költő-, pihenő- vagy búvóhelyeinek lerombolása, károsítása.

Fentiek alapján megállapítható, hogy a Nagybereki Fehérvíz Természeti Területen, Natura 2000 területen, Ramsari területen a természeti értékek, jelölő élőhelyek természetvédelmi helyzetének megőrzéséhez és élőhelyük **közép- és hosszú távon történő** fennmaradásához szükséges ökológiai vízmennyiséget biztosítani kell.

A kezelési terv tervezete a Nagybereki Fehérvíz Természetvédelmi Területen december 1. és június 30. között 480 ha-on 104,60 mBf, míg július 1. és november 30. között 170 ha-on 104,10 mBf vízszint tartását írja elő.

A vízjogi engedélyben szereplő paraméterek jelenleg nem biztosítják azt a vízmennyiséget, amely a Nagybereki Fehérvíz Természeti Terület ökológiai vízigényéhez feltétlenül szükséges.

A másodfokú eljárás során a Főfelügyelőség rendelkezésére nem álltak olyan konkrét (fészkelési, geodéziai) adatok rendelkezésre, amelyek alapján hosszú távon, állandó

jelleggel a tervezett kezelési tervben megállapított 104,1 és 104,6 (Bmf) méteres vízszinttől eltérő vízszintet meg tudna állapítani.

Ugyanakkor a Főfelügyelőség az ügyet vízügyi műszaki szempontból is megvizsgálta, s megállapította, hogy a 104,33 mBf-es maximális vízszintnél magasabb vízszint tartós terhelése — a depóniasor építéséhez felhasznált mederanyag összetételének bizonytalansága, és a réteges tömörítés hiánya miatt — rendkívüli kockázatokkal járna, különös tekintettel arra, hogy a tó jelenleg nem rendelkezik olyan árapasztó műtárggyal, amely képes lenne az árvízi hozamok kártétel nélküli levezetésére. A Főfelügyelőség tehát vízügyi műszaki szempontból megállapította, hogy a kezelési terv tervezetében rögzített, adott időszakban természetvédelmi szempontból kívánatos 104,6 mBf vízszint megtartása vízügyi műszaki szempontból rendkívüli kockázatot rejt magában.

A vízügyi műszaki szakvélemény figyelembevételével természetvédelmi szempontból időleges jelleggel elfogadható a 2012. június 1-ig tartó időszakban a 104,3 mBf max. vízszint, valamint az azt követő, június 1.-december 1. közötti időszakban pedig a 104,1 mBf vízszint. A szolgáltatott fészkelési adatok és a szakirodalom alapján megállapítható, hogy a korábbi évtizedek vízszintjei is bizonyos mértékben (fajok és egyedszám tekintetében) lehetővé tették a fészkelést a területen. A vízszint biztosíthatja a növénytársulások szükséges ökológiai vízellátását.

Hosszabb távon szükséges a műszaki feltételek olyan szintű biztosítása, amely a tervezett kezelési tervben rögzített vízszintek megtartását lehetővé teszi, és amellyel a természetvédelmi szempontból kívánatos állapot előáll, a terület pedig optimális feltételeket teremt az élővilág, főként a fészkelő madarak számára.

Másodfokú eljárásom során vízügyi szempontból az alábbiakat állapítottam meg.

Megállapítottam, hogy a *„Balaton-Nagyberek belvízöblözet"* teljes területén meglevő vízilétesítményekre kiterjedő vízjogi üzemeltetési engedély, az ott gazdálkodók földhasználata, Balatonfenyves-, Fonyód és Balatonmáriafürdő mélyfekvésű részeinek belvízmentesítése, valamint az M7 autópálya üzemvitele szempontjából is jelentős. A belvíz-elvezetési tevékenység felhagyása előre nem felbecsülhető mértékű kárt okozhat az érintetteknek, így a természetvédelmi érdekek mellett ezen szempont vizsgálata is elengedhetetlen a környezet-, és természetvédelmi, valamint vízügyi hatóság eljárása során.

Erre való tekintettel a Főfelügyelőség a másodfokú eljárás során 14/3775-6/2011. számú ügyiratában belföldi jogsegély keretében megkereste a Dél-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóságot, s kérte arra vonatkozó nyilatkozat kiadását, hogy a Nagybereki Fehérvíz Természetvédelmi Területen (Nekota) lévő a Dél-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság kezelésében lévő Nyugati övcsatorna balparti depóniájának állékonyságát tekintve műszaki szempontból melyik az a legmagasabb vízszint, amely az üzemeltetés során nem jelentene vállalhatatlan kockázatot.

A Dél-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság KÖZP-00755-043/2011. számú ügyiratában rögzítette, hogy a Nekotát határoló depóniák nem alkalmasak tartós vízszint tartására, továbbá a bújtató nem vízkormányzásra alkalmas műtárgy. Amennyiben természetvédelmi okból szükségessé válik egy adott vízszint folyamatos tartása, ahhoz a depónia felülvizsgálata, és feltehetően az átépítése is szükséges, az átépítés pedig vízjogi létesítési engedélyezési eljárás lefolytatását igényli.

A másodfokú eljárás során rendelkezésre állt iratok alapján megállapítottam vízügyi műszaki szempontból az alábbiakat: a KÖVIZIG – a Főfelügyelőség által megalapozottnak talált – szakvéleményében foglalt számítások szerint a saját vízgyűjtőről 80 %-os valószínűséggel összegyülekező vízmennyiség 650.000 m^3, míg a B.104,40 m-es szinten 250 ha–ra kiterjedő tó párolgási vesztesége 1.000.000 m^3. Ebből az következik, hogy az évi csapadékmennyiség szempontjából átlagos évek nyári hónapjaiban az állandó vízszint nem tartható, a párolgás mértéke alapján a tófelület nem lesz összefüggő. A meglevő 40 m hosszú, NA 60 cm-es bújtató műtárgy a vízszint szabályozására csak korlátozott mértékben alkalmas, míg az árapasztás követelményeinek egyáltalán nem felel meg, miután 0,72 m^3/s-os vízemésztése jelentősen elmarad a Határbelvíz csatorna $NQ_{3\%}$=2,96 m^3/s-os valószínűségű (átlagosan 33 évenként előforduló) hozamától. (A bújtatót eddig a tározó fenékleürítőjeként használták.) A vízszint-szabályozási (és árapasztási) igény új műtárgy építését igényli, melyet a környezetvédelmi és vízügyi igazgatóság szakértője fix átbukási küszöbű (önműködő) aknás bukóként javasol megépíteni, NA 120 cm-es csőalagúttal, a Nyugati övcsatorna alatt átbújtatva. A Nekota tározó természetvédelmi célú hasznosítása a terület vízgazdálkodási rendje teljes újragondolását igényli, mivel egyrészt az itt rendelkezésre álló üres tározó-térfogat a belvízvédelem számára „elvész", másrészt a magasabb és tartósabb vízszinttartás a környező mezőgazdasági területekre is hatással lesz. A „Nekota tó" B.104,40 m-es szintje a tavat határoló depóniákat mintegy 2000 m hosszban érinti. A depóniák 2010. évben a B. 105,60 m-es rendkívüli vízszint melletti hullámverés által megsérültek — ezért őket a tartós és kétoldali víznyomás biztonságos elviselésére — meg kell erősíteni.

A fentieken túl a megerősített gátprofil megtervezésénél azt is figyelembe kell venni, hogy egy „maximális üzemvízszinten" álló tó esetében érkező árhullám a gátrendszerben az esetleges hullámveréssel együtt se tudjon kárt tenni.

Vízügyi műszaki szempontból elengedhetetlen annak vizsgálata a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság által megfogalmazott, természetvédelmi szempontból indokolt, a korábbitól eltérő vízszinttartási igény vonatkozásában, hogy a meghatározott magasabb vízszintekhez tartozó vízilétesítmények alkalmasak-e az új funkció betöltésére, illetve amennyiben nem alkalmasak, akkor mivel kell azokat kiegészíteni.

A Ket. 104.§ (3) bekezdésében foglaltak alapján a másodfokú döntést hozó hatóság a sérelmezett döntést, valamint az azt megelőző eljárást megvizsgálja; ennek során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz. A Ket. 105.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján ha a másodfokú döntés meghozatalához nincs elég adat, vagy az első fokú döntés

meghozatalát követően új tény merül fel, vagy egyébként a tényállás további tisztázása szükséges, a másodfokú döntést hozó hatóság a döntés megsemmisítése mellett az ügyben első fokú döntést hozó hatóságot végzésben új eljárásra utasíthatja, vagy a kiegészítő bizonyítási eljárás lefolytatását maga végzi el, és ennek alapján dönt.

A 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet 12. § a) pontjában foglaltak alapján a vízjogi engedélyt a felügyelőség a kiadásnál irányadó szempontok alapján hivatalból módosítja abban az esetben, ha megváltoztak azok a feltételek és adottságok, amelyek az engedély kiadásának alapjául szolgáltak, különösen, ha a módosítást:

a) a közérdek érvényre juttatása érdekében külön jogszabályban meghatározott feltételek, közegészségügyi, környezetvédelmi, vízgazdálkodási vagy természetvédelmi szempontok teszik szükségessé.

Ugyancsak a 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet 14.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján a vízjogi engedélyt vissza kell vonni, ha alapvetően megváltoztak azok a feltételek és körülmények, amelyek az engedély alapjául szolgáltak, így különösen:

c) vízgazdálkodási, környezet- és természetvédelmi, közegészségügyi érdek és az ezeket érvényesítő külön jogszabályban meghatározott feltételek azt szükségessé teszik.

A Ket. fentiekben hivatkozott szabályaira tekintettel másodfokú eljárásom során az elsőfokú határozatot, valamint az azt megelőző eljárást teljeskörűen felülvizsgáltam; a fentiekben részletesen kifejtetteknek megfelelően másodfokú eljárásom során kiegészítő bizonyítást folytattam le, s a kiegészítő bizonyítási eljárás folyamán beszerzett, valamint a rendelkezésre álló iratok alapján megállapítottam a következőket. Helyesen járt el a Felügyelőség, mint környezet-, természetvédelmi és vízügyi hatóság a tekintetben, amikor a vízjogi engedély kiadása, illetőleg hivatalbóli felülvizsgálata során vizsgálta a természetvédelmi szempontokat is, hiszen ez egyrészt mint természetvédelmi hatóságnak eleve kötelessége, amit a 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet fentiekben hivatkozott rendelkezései kifejezetten megerősítenek. Ugyanakkor másodfokú eljárásom során, az összes körülménynek a fentiekben részletezett vizsgálata alapján, figyelembevéve a vízügyi szempontokat, a belvíz-elvezetési tevékenység rendkívüli fontosságát is, megállapítottam, hogy jelen ügyben nem a 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet 14.§ (2) c) pontjának, hanem a 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet 12.§ a) pontjának alkalmazására lett volna szükség, azaz a vízjogi engedélyt nem visszavonni, hanem módosítani kellett volna. Erre tekintettel másodfokú eljárásom során a felülvizsgált elsőfokú határozatot úgy változtattam meg, hogy a kiadott vízjogi üzemeltetési engedélyt nem visszavontam, hanem módosítottam, azt a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztattam.

Megállapítottam azonban, hogy a korábbiakban részletesen kifejtett tényállás okán – mivel az igényelt magasabb víztartáshoz szükséges műszaki feltételrendszer vizsgálatára, és a gátrendszer, valamint a szabályozó művek szükség szerinti átalakítására is szükség van a vízjogi üzemeltetési engedély „végleges", hosszabb távra szóló módosításához –, így a jelen másodfokú eljárás során a vízjogi üzemeltetési engedély módosítására a rendelkező részben foglaltak szerint csak egy viszonylag rövid, átmeneti időszakra van lehetőség. Ennek megfelelően az engedély hatályát – mérlegelve az ügy körülményeit – 2012. december 1-jében állapítottam meg. A rendelkező részben foglaltak szerint (4. 12. pont) ezen „átmeneti" időszak vonatkozásában a vízszintet úgy határoztam meg, hogy

Engedélyes a Nekota tározóban a csapadékvíz természetes összegyülekezéséből kialakuló tó vízszintjét 2012. június 1-ig vízleeresztéssel csak akkor csökkentheti, ha a tó vízszintje a csapadék természetes lefolyásából eredően a B. 104,30 m szintet eléri, a 2012. június 1-je – december 1-je közötti periódusban pedig vízleeresztéssel csak akkor csökkentheti, ha a tó vízszintje a csapadék természetes lefolyásából eredően a B. 104,10 m szintet eléri.

Ezen előírásaim indoka a következő. Megállapítottam, hogy a Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóságtól származó adat szerint a tó vízszintje 2011.12.01-én, a zsilipes bújtató lezárt állapota mellett B. 103,76 m volt. A szóbanforgó, a B. 104,30-as szintre vonatkozó előírást az összes körülmény mérlegelése alapján, az alábbiakra figyelemmel tettem meg. A 2011. július 20-án lefolytatott egyeztetés jegyzőkönyve szerint a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság képviselői a Vidékfejlesztési Minisztérium, a Felügyelőség, a Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, valamint a Vízitársulat vezetőinek jelenlétében, a B. 104,30 m-es vízszintet kérték 2012. március 1-ig tartósítani; a B. 104,33 m-es vízszint február 15.-május15 közötti periódusban való tartásának a vízitársulat számára való „jogosultsága" a korábbi évtizedek gyakorlata volt, így megállapítható, hogy a meglevő depóniasor állékonysága — ezen vízszint maximumként való elérése mellett — évtizedeken keresztül megfelelt; továbbá a fentiekben részletesen kifejtetteknek megfelelően, figyelembe véve a vízügyi műszaki szempontokat is, természetvédelmi szempontból időleges jelleggel elfogadható a 2012. június 1-ig tartó időszakban a 104,3 mBf max. vízszint, valamint az azt követő, június 1.-december 1. közötti időszakban pedig a 104,1 mBf vízszint tartása. Továbbá a B. 104,33 m-es maximális szintet nevesítette a 1027-25/2010-2291. sz. vízjogi üzemeltetési engedély 3.4. pontja is; ennél magasabb vízszint tartós terhelése — a depóniasor építéséhez felhasznált mederanyag összetételének bizonytalansága, és a réteges tömörítés hiánya miatt —rendkívüli kockázatokkal járna, különös tekintettel arra, hogy a tó jelenleg nem rendelkezik olyan árapasztó műtárggyal, amely képes lenne az árvízi hozamok kártétel nélküli levezetésére.

A rendelkező részben tett előírásokat arra figyelemmel tettem meg, hogy hosszabb távon a vízjogi engedély olyan irányú módosítása szükséges, amely maximálisan figyelembe veszi a természetvédelmi szempontokat, ugyanakkor azokat összeegyezteti a vízügyi műszaki szempontokkal is. Erre tekintettel egészítettem ki a vízjogi üzemeltetési engedélyt a rendelkező részben foglaltak szerint, s erre tekintettel írtam elő Engedélyesnek (4. 14. pont) a felülvizsgálati dokumentáció benyújtását. E vonatkozásban figyelemmel voltam arra, hogy a korábbiakban részletesen hivatkozottak szerint a 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet tételesen is kimondja, hogy a vízjogi engedély természetvédelmi érdekből, természetvédelmi szempontok figyelembevételével hivatalból is módosítható, így nyilván annak kiadásánál, módosításánál a Felügyelőség – úgy is mint természetvédelmi hatóság – a természetvédelmi szempontokat is mindig figyelembe kell, hogy vegye. Erre tekintettel figyelemmel voltam előírásaim megtétele során a 72/1996. (V. 22.) Korm. rendelet 18. § (1) bekezdésében foglaltakra is, miszerint a vízhasználót vagy azt, aki a vízviszonyokba jogellenesen beavatkozott, illetőleg a jogszabályban meghatározott feladatainak, kötelezettségeinek elmulasztásával káros és

jogellenes állapotot idézett elő, a jogszabály szerint szükséges követelmények érvényesítése érdekében a felügyelőség kötelezi:

a) a vízjogi engedély nélkül vagy az attól eltérően végzett kivitelezés megszüntetésére, felfüggesztésére, továbbá az engedély nélkül vagy az engedélytől eltérően elvégzett vízimunka vagy megépített vízilétesítmény átalakítására, meghatározott módon megvalósított fennmaradására és üzemeltetésére vagy megszüntetésére, az engedély nélkül gyakorolt vízhasználat szüneteltetésére, abbahagyására vagy meghatározott módon való gyakorlására;

b) az engedély alapján a meglevő vízilétesítménynek az előírásoknak megfelelő módon történő üzemeltetésére, átalakítására vagy megszüntetésére;

c) a vízilétesítmény megépítésére, vízimunka elvégzésére;

g) a jogellenes, illetve káros állapot megszüntetésére - az *a)-f)* pontokban foglaltaktól függetlenül is -, ha az eljárásra más hatóság nem rendelkezik hatáskörrel és a vízviszonyokba történt beavatkozás, illetve annak megszüntetése egyébként nem jár együtt vízhasználattal vagy a vizek hasznosítására, kártételeik elhárítására irányuló vízimunka elvégzésével.

(2) Amennyiben a felügyelőség az eljárást az (1) bekezdés *a)-g)* pontjai alapján folytatja le, a vízhasználó vagy az, aki a jogellenes állapot megszüntetésére a jogszabály szerint egyébként köteles, a külön jogszabályban meghatározott tartalmú, a vízjogi létesítési és üzemeltetési engedélyezési eljárásra irányadó terv és adat szolgáltatására is kötelezhető.

A korábbiakban is kifejtettekre figyelemmel az ezen szakaszban foglalt rendelkezések úgy értelmezendőek, hogy a vízhasználat természetvédelmi szempontból sem járhat káros és jogellenes állapot létrejöttével, így az ezen szakaszban foglaltak alkalmazására a Felügyelőségnek akkor is lehetősége van, ha erre a természetvédelmi ágazati jogszabályokban foglaltak szerint szükséges követelmények érvényesítése érdekében van szükség. A fentiekben részletesen kifejtettek szerint pedig jelen esetben a vízszint nem megfelelő szintje természetvédelmi szempontból káros és jogellenes állapot előidézéséhez vezethet, illetve vezetett is, hiszen a korábbiakban már hivatkozottaknak megfelelően a Felügyelőség 2011. június 2-án kelt, 5323-3/2011. számú határozatában a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatóság Természetvédelmi Őrszolgálatának 2011. május 31-én kelt tájékoztatása folytán, miszerint a Nagyberek Fehérvíz Természetvédelmi Terület ökológiai állapotát súlyosan veszélyeztető vízszint csökkenést észlelt, az ott élő védett és fokozottan védett madárállományt veszélyeztető, vízszint csökkenést okozó tevékenység folytatásától a Vízitársulatot el kellett, hogy tiltsa. Rögzíteném továbbá azt, hogy a vízjogi engedélyben foglaltaktól függetlenül a Tvt.-ben, illetőleg általánosságban a természetvédelmi vonatkozású jogszabályokban foglalt kötelezettségek mindenkire vonatkoznak, az azokban foglaltakat mindenképpen be kell tartani, nem csak a vízjogi engedélyben foglaltak alapján.

Minderre tekintettel tehát hosszabb távon a vízjogi engedély minden szempontot figyelembe vevő módosítása szükséges; figyelemmel kell lenni továbbá a jövőbeni eljárások során arra is, hogy amennyiben az üzemeltetés körülményei, a vízszintek jelentősen megváltoznak, adott esetben vízilétesítmények átalakítására is sor kerül, úgy a vízjogi engedélyezési eljáráshoz szükséges kérelemről és mellékleteiről szóló 18/1996.

(VI. 13.) KHVM rendelet szabályai szerint szükséges a (Nekota tó által) érintett területek tulajdonosaival való megállapodások, tulajdonosi nyilatkozatok benyújtása is.

Fentiekre tekintettel tehát a Ket. 105.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint az elsőfokú határozatot a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztattam.

Az illeték visszatérítéséről az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 32. (1) bekezdése alapján rendelkeztem.

Határozatom bírósági felülvizsgálatának lehetőségét a Ket. 109.§ (1) bekezdése biztosítja, a Törvényszék illetékességét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 326.§ (4) bekezdése alapján állapítottam meg. A keresetlevél benyújtásának helyét és idejét a Pp. 330. § (2) bekezdése határozza meg. A tárgyalás tartása iránti kérelem lehetőségéről való tájékoztatás a Pp. 338.§-án alapul.

Budapest, 2012. március 13.

Dr. Hecsei Pál s.k.
mb. főigazgató

Erről értesülnek:

1. Dél-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőségen keresztül az elsőfokú határozat címzettjei + Bálintfy és Társai Ügyvédi Iroda (1061 Budapest, Andrássy út 2.), + Nemzeti Adó- és Vámhivatal Somogy Megyei Adóigazgatóságát (7400 Kaposvár, Béke u. 28.)
2. Hatósági Nyilvántartás, Helyben
3. Irattár